

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: MORS ROK.

Citation: Aakjær, Jeppe: "MORS ROK.", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 32. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid61831.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

MORS ROK.

SPURVEN sidder stum bag Kvist;
saamænd, om ej det fyger!
Kaalgaardpilen piber trist
for Nordenblæstens Byger.
Lul, - lul! Rokken gaar
støt i Moders Stue,
og jo mere Vinden slaar,
desmer faar Arnen Lue.

Skarpe Smæld af branket Malt,
og Karters kaade Skratten,
fjerne Grynt af Husets Galt
og Barneleg med Katten -
Lul, - lul! Rokken gaar,
flittig Foden træder,
kun saalænge Hjulet staar,
som lille Søster græder.

*
- 33

Far har røgtet Kvæget ind,
med Halmen tættet Karmen,
gnedet Grisens blanke Skind,
at den maa holde Varmen.
Lul, - lul! Rokken gaar!
Far mod Stuen stiler,
Mor en Bugt paa Traaden slaar,
ser op paa Far og smiler.

Barnet i sin Mørkningskrog
ta'r søvnig til at gabe,
snart det vil sin Billedbog
af de Smaahænder tabe.
Lul, - lul! Rokken gaar!
Ild om Gryden slikker,
Vejrets Svøb om Gavlen slaar,
og Hagl mod Ruden klikker.

Mor kan næppe se sit Spind
og næppe Traaden mage;
hej, da bæres Lyset ind
og stilles i sin Stage.
Lul, - lul! Rokken gaar!
Tenens rappe Vinge
over Fyrrebjælken saar
en Skok af Skyggeringe.

Pigen nys fra Gruens Glød
svang bort den sorte Gryde,
sænkede den i Sengens Skjød
for Grødens Trods at bryde.
Lul, - lul! Rokken gaar!
Nadverbordet samler;
Store sidder, Mindre staar
paa Bænk og bitte Skamler.

Far ta'r ned saa tung en Bog,
med Gud han hviker sammen,
famler lidt ved Spændets Krog
og lukker med et: Amen!

34 Lul, - lul! Rokken gaar,
Ensomheden synger,
Mulmet tæt om Taget staar,
og Sneen gaar i Dynger.

Her ved Moders gamle Rok
hun lærte mig at stave,
syngte om "den hvide Flok"
og "al *hans* Naadegave".
Lul, - lul! Rokken staar!
Men dens Nyn og Sange
vemodsfult mod Hjertet gaar,
naar Kvældene bli'r lange.

26/1 1910.